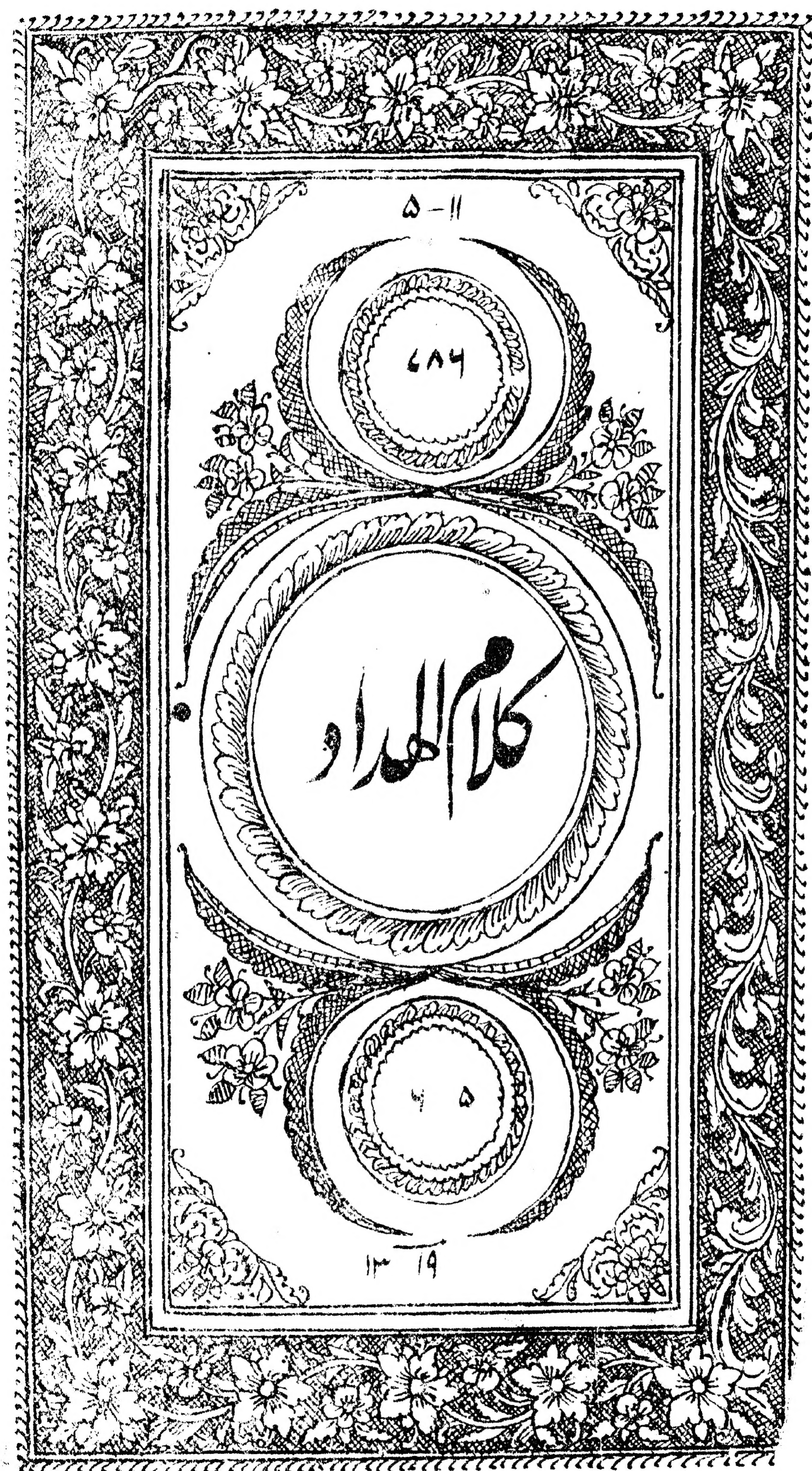

۵-۱۱
۷۸۶
کلام الہداد
۵
۱۳۱۹

۴۸۶

اول طلوع کرد سحرگاه مهروار
در مطلع کلام دلم حمد کردگار

دل را کلام حمد صمد اطلاع داد
اسرار اصطلاح محامد صلاح کار

روح هم کلام حمد صمد ورد کرد کام
کام اداء احمد احد کرد ورد دار

مولا رمال آل دو سرا او ورد و ملک
دارای هر دو عالم و دارای هر دو دار

معمار کلها دل و کام و صمد ورد روح
علام سرها دود و دام و مور و مار

در ماه مه هوا دهد او مهر و مه کلاه
در ساعد گل گل و لاله دهد سوار

گه سور در دل آرد و گه روح و گه سموم
گه در سر کمال دهد گه داد و گه دمار

گه حلم و گه ورع دهد و گه صلاح و مهر
گه حرص و گه حسد دهد و گه مراد عار

در دور عصر کرد که در گاه سال و ماه
مهر و ماه داد سا و سحر مسار

کس را و رامر هاس علم کرد اهل داد
کس را و رام آس علم کرد اهل دار

کس را گدا ادار دو ور کرد هر سه حال
کس را طعام داد که گرد کام کار

لا ارحم المراحم الا هو الاحد
لا اکرم المکارم الا هو الصمد

هر دل اداء احمد صمد ورد کام کرد
طاوس سدره ما دم او هم کلام کرد

هر روح کو محامد او کرد ورد کام
هر روح را که ماه محامد طلوع داد
کام ورا اگر د سواد حمد حصر کدام
در سر هوا احمد احد کرد ماه داد
دادار هر دو دار که او را رعام او
او داد سلک در و گهر صدر طم وسط
که داد کام و سر هم که عسر و که علال
کس را سرور دل سر دار السرور داد
کس را محل مدارک دار الهموم داد
سحر حلال کرد الهداد را کلام

روح دملک مکارم او ورد کام کرد
الهام صدر لامع او مهر دام کرد
در دل کلام حمد صمد را اکام کرد
در دل هوا احمد صمد کرد عام کرد
محصول سهم هر همه موصول کام کرد
او سهمها در گلو که لعل و سام کرد
که داد مال در هم که اهل دام کرد
کس را سرور دل در دار الملام کرد
ما دار کس ممالک دار السلام کرد
در کام دل کلام سواد حمد حرام کرد

آموده دار کام محامد آله را
در کام حمد راه مده ماسواه را

دار الملک که ملک ممالک و لااراد
معلوم علم او همه اسرار صدر ماه
کو وهم ما رود در درک کمال او
اعطا او مکرم ادرار ما همه
کس را که راه داد در آورد در ارم
هر کس که امر مرسل عالم مطاع کرد
مرسل محمد اهل رسل داور امم

هر هم ملوک ملک در عالم گدا او
حاصر علوم ما همه در سرداد او
کو حس ما رسد در سر علا او
ما هر همه معطل مامور راد او
کس را که کرد گمره اسلام داوا
دار السلام داد مراد هوا او
کام سر عساکر آدم لوا او

کره

کرده صمد لعمرک در سر کلاه او
لولاک داد صمدزه بر احمد رداء او

هم مهر عود علو سما کرد امر او
هم ماه ادعاء او آمد گواه او

مولود کرد هر سه ولد داد هر سه روح
محمود کرد هر دو سرا در ولاء او

لا کام در کلام ادا کرد کام را
مدح و درود او و سلام و دعاء او

صلوا و سلموا الکرام محمدا
و ادعوا و حامدوا السلام محمدا

در همدم درود رسد گر کلام صدر
در مدح اهل صدر کمار دا امام صدر

الا و الاء صدر در اول سواد مدح
مصدر و دار دا ملاء آماء کام صدر

که اول و دو دم رسل مدعو دوم دو
آمد ورا صدر رسول او امام صدر

در وسط لامع آمده مر اسم او صدور
اعلام داد در عدد اهل کلام صدر

صدر دگر عمر سر اهل صدور دهر
آمد هم اهل صدر ملل هم کرام صدر

او دور کرد اسم الم داده دل وصول
در عالم اسم عدل علم کرد کام صدر

صدر دگر که داد رسل دار ملک را
آرام دهر هر همه دار السلام صدر

داده سر علم عمل اسم او وصول
در علو عدّ هر همه دار السلام صدر

صدر دگر که آمده ملک هدا حکم
هم داد هم هام ورا هم همام صدر

کرار شیر عطیه آدم همال کو
داده مراد کام امم را مرام صدر

و امار علم و کوه عمل کو هر حکم
مدرار مهر ماه دل و مهر دوام صدر

علامه علوم اسد الله کامگار
سردار هر دو ملک سر اهل هر دو دار

اما و را مدح صدور الو الکمال | آل رسول را دہم ارا در سکال
سردار آل مرسل و کرار اہل دہر | کامد دو صدر اہل ملل سرور معال
ہر دو مہ سماک ملل محور ہدا | ہر دو سماء مہر دو دل مطلع کمال
ہر دو دل سدہ روح رسل ہر دو ملک | ہر دو سر صدور دو دار اہل ہر دو وال
ہر دو اساس صرح علا طارم دو در | ہر دو عماد سطح کرم سلم دوال
ہر دو ہمام مرسل روح احد اہل امام | ہر دو ہمال مرسل داؤد اہل آل
ہر دو سر سلوک در او لال راہ دل | ہر دو سر ملوک در او دار ملک و مال
سعد السعود کلک عطارد دہد مداد | سر مدح ہر دو ماہ ملل دودہ ہلال
ہم ہر دو ہمدم دم موسا کہ کلام | ہم ہر دو ہمسر احمد کہ وصال
طہ دو دور صاد احد اصطلاح عد | ادراک اول اسم ادا کرد ماہ و سال
احمد دعا مر اسم دوم داد اطلاع | تا عد کرد در وسط گاہ سعد حال

ہر دم سلام اہل ورا ہر دو رار سار
ہر کہ در دو اہل سما ہر دو رار سار

ہر کہ مدح آل رسول املاء کلام | امودہ کرد کلک دو سر سلک در کلام
الہام کرد در دلم اعلام کرد کار | آما مدح اہل امم دہ دوم امام
سردار اہل ہر دو سر اسرور دو ملک | سالار ہر دو دار دو در ہر دو در ہمام
دادار اہل صدر رہ اکرم ملل | دارا دہر اہل ورا اکرم گرام
صالح رماح داؤد احمد لوا علم | روح اللہ علم آدم و موسا عصا حسام
صعلوک مالک اہل ملوک اکمل الورا | سالوک مرسل اہل سلوک اکرم الامام

ممالک

صکاک دار ملک دل اهل هر سه راه — حکاک دار دهر سر اهل هر سه کام
هم اکرم صدور دول مصدر ورا — هم اعدل ملوک ملل مورد امام
در دار امر اهل ممالک هم او ملک — در دار حکم اهل معارک هم او همام
اعلام داد همسر احمد راه و صلاح — آگاه کرد همدم آدم ره ملام
هم محو کرد روح و دل و هم دو دو کرد — معمور کرد وصل صمد موصل مدام
هم اکمل دو ملک علا هم دو ملک حط — هم اعلم دو راه دم و هم دو راه کام
اسما له آله سما کا سمه — اعلا له کصدر معلا مع المرام

۱۲ حلا له الصمد کم کحلا محمد
اها لا اله لا احد کا ودا محمد

هم اهل ملک و ملک محمد هم اهل آل — هم اهل امر و حکم محمد هم اهل وال
هم اهل سکر و صحو محمد هم اهل محو — هم اهل سم و رسم محمد هم اهل آل
هم کر اهل کرد محمد هم اهل درد — هم مرد اهل درد محمد هم اهل حال
هم در کرا و را محمد درد حکم — هم در مراد و راد محمد در دو سکال
هم در کرم همال محمد سر کرام — هم در همم همال محمد سر معال
هم همسر کلام محمد که سلام — هم همسر مرام محمد که وصال
هم مهر امر اهل محمد در و علم — هم مهر سر و صدر محمد در و همال
هم صدر او همال محمد رسل معاد — هم سر او همال محمد صمد مآل
هم در صلاح عدل محمد سر ملل — هم در سلاح عدل محمد سر دوال

هم در سداد داد محمد در و مواد ۱۰

ہم در ہوا درراد محمد درو سداد

سما لہ آلہ محمد امام ملک … والا لہ وراہ محمد امام ملک

اہد الہ ہسار محمد صراط و وصل … اعطا لہ مدار محمد دوام ملک

اعلاہ امرہ سہ عمل در صدور دہر … اسماہ اسمہ سلہ علم درکرام ملک

موصول کرد کام دل او مدام وصل … محصول کرد کام دل او مدام ملک

در صدرگاہ اہل صلاح او ہمام عصر … در وردگاہ اہل سلاح او صمام ملک

ہم مورد رسول احد اہل کام صدر … ہم مصدر وصول صمد اہل کام ملک

ہم او سراعادل دار العدم سرا … ہم او سرا کا سر دار السلام ملک

ہم او دوم محمد آمد وراہ دہر … ہم او محل دہ دوم آمد امام ملک

ہم او سر دلاور اہل مراد دل … ہم او سرا کار سم اہل مرام ملک

اعلام دہ علامہ درک دمار دہر … مورد و کرد مصدر دار الحرام ملک

معمار ہر دو ملک الوالامر سر دوم … آمد الا صد ورد و ملک امر عام ملک

اہل اسم ہلال مہ سر دوم امام
کردہ طلوع مطلع اسلام مہر وام

الحمد الصمد کہ امام الوالامر … اہلا و سہلا آمدہ امسال در حرم

ہم عسکر آلہ مدد مہم دم لوا … ہم عسکر رسول صمد صمم دم علم

ہر ہم رسل دما دم او در امام کل … ہر ہم ملک دمادم او در وراہ ہم

معلم لواء او علم مرسل آلہ … معلوم مرام او عمل واحد حکم

ہم داور اکا سر صدر الوالعلوم … ہم سرور اعادل صدر الوالحکم

سردار اہل سدرہ طہ و حم … سالار اہل حدودہ طسم و عم

ہم ہمام

ہر ہمدم او ہمسر اسد اسد اہل دل　　ہر ہمسر او ہمدم روح اسد اہل دم

ہم اکمل دو ملک ورا ہم دو ملک دال　　ہم اعدل کرام دو دار اہل ہر دو ہم

ہم ہمسر او ہمدم آدم گہ علوم　　ہر ہمدم را و ہمسر داد دور ہمہ

ہم در مرام اصل دل آمادہ در مدام　　ہم در مدام وصل دل آسودہ در عدم

ہم اکرم صدور ملل ہم سر ملوک　　ہم ارحم ملوک دو دل ہم سر اہم

احراس لص وہم سوا اللہ در صدور　　اعلام عالم دادہ دو دم کرد او علم

در صاد رام کرد دم لا الہ را
الا اللہ امر دار و کر اہل راہ را

روسا اہل دہر الا کامل را دل　　ہر ملک داد اہل ہدا را مراد دل

دلہا اہل علم دو رہ اعلموا امام　　اعلام کلکم ملکوا ادا رواد دل

سمی اہر دو ملکہ اللہ دُر سُکم　　در حال او در کوہ کہ دادا وصلاد دل

حکام اہل حکم اسلام اسلموا　　کا مدام عالم اسلام سار دل

گو مرد اہل ورد کہ درد دل امام　　معطا مر ہم آمد اہل دوا دل

گو مرد اہل علم کہ علامہ سہ علم　　اسلام کرد ہمدم مرسل علاء دل

گو مرد اہل راہ کہ سالوک ہر سہ راہ　　سلوک کرد سلک ہدا در ہا دل

اہل سلوک گو در دل اسلک لسلکہ　　گو حس اہل دل دمد اعطا را دل

مہدوم کرد ملکہ دمل ہر کہ امراد　　معمور کرد وصل صمد در سرا دل

کل اہل دل الا کہ اکر کاد الصلاہ　　صلوا وسلموا الکلام و دعا دل

ہر حال لا محال دہد مکرم آلہ　　امال کل کام ہدا در ہوا دل

هر سر که رسم وصل در او وصول کرد — الا او در صمد همه درها عطول کرد

هر اهل دل که آمده در طور او مطاع — در دور هر سه طور سه ره را رحول کرد

هر کو اثام دارد و دم کرد اهل کار — الهام کرد کام دل او رسول کرد

هر اهل علم کامده درگاه او دو کام — در طور هر دو علم و عمل را حصول کرد

هر دل که در امور امام آمد اهل را — دو هر همه امور سوا الله عدول کرد

در هر کدام دل که در آمد هوای او — وصل صمد محل دل او حلول کرد

در هر کدام سو که در آمد امام ملک — در کسر کوه سد همه دلها سهول کرد

در هر کدام معرکه آمد رسول وار — اسلام کل کام همه دل وصول کرد

در هر کدام ملک که آمد امام وهم — اطوار اهل دل همه دلها حصول کرد

در هر سه راه طور امام اسهل آمد او — هر کو در امر دارد و در دل ملول کرد

در وصل کرد کار صمد آمد اهل کام — هر کس که سور طاهر او را اکول کرد

در هر دو معرکه سر کرار دار داد
در هر دو مملکه عمر اعدال آرد او

هر مالک دو مملکه هر سالک سه راه — در حال او صلوا در اعلاء اصل گاه

هر مهد دو معرکه هر مکرم دو ملک — در حال سار عو اسو درگاه اهل راه

هر اهل علم و اهل عمل سلمو الامام — در طوع کل امر همه دو رهبر و ماه

هر کو مطاع امر امام آمد او امام — سو صول کرد کام در اکرم آله

هر و دو مرسل آمد و مسعود کرد کار — هر دل که طوع کرد در امر در علاه

مکروه هر دل آمد و مردود هر مراد — اکراه کرد هر که در اکرام سر داد

ہر دم کہ مدح او دلم آمود در سواد
ما مور کرد کام دلم املاد وعاہ

ما دام کامل راکع اسلام در دو ملک
اعلام وار آکعواد لمہ اداء الصلواۃ

در صدر ملک سلمہ اللہ سرمدا
امداد کرد کار صمد کل سال و ماہ

علام کرد کار احد اسرع الامور
مرد عدۂ امام وہادا مر اکوحاد

کرداد کل حاسد او اصلم دو ملک
کرداد کل کارد او اعورسہ راہ

مطلع اول (۱)

مرا موصل درگاہ عالم علام
کہ طلوع سحر داد کام دل الہام

محل صدر دلم وارد وصال آلہ
ورود کرد در سل وارمرسل علام

وسا رعوا گہم آگاہ کرد سر دلم
کہم دما امر وا داد صدر دل اعلام

مراد حاصل اعدا عدو کرد امر آلہ
حصول کرد مرا اصطلاح اہل کلام

سرور صدر دلم طالع و ہمعکم
طلوع کرد محل سماد ل مہدا م

صداء ورکہ علام در مسامع دل
در آمدہ کہ الا سالک رہ اسلام

محل صدر مدہ راہ کام ہر دو سرا
کشل مراد کلا حاصل آر واحد کام

حصار کرد صمد لا الہ الا احد
در آر دل را در عرصۂ حصار مدام

دل اہم حرم احد اسم کرد و دل
کمار در حرم اللہ ما سواہ حرام

طہور داد سلاح اہم رسول احد
سلاح مہلک اعدا امام دار امام

عماد سطح ملل آمدہ اداء صلاۃ
عماد سطح ملل را روا مدار اہدام

سماع اصول رد کام حاصل اسم آلہ
کلام وحدک اعلام داد ہر سو عام

کدام کام دل آرام کا ہل راہ سلوک
دل وود و صمد را احرام کر آرام

همه کمال ملک داد در امور صلاح — طمع مدار گدا سا در هوا حطام
در امر رسل دارا و سردار ملک — مطالع دار دل و صدر و روح ساعد و کام
رسول مکرم ما و دعاگ محمد داد — که آله مصدا او کرد کل امر سلام

سر عمامهٔ لولاک صدر لک صدرک
دل مدار لعمرک مصور علام

مطلع (۲)

الا دلا که محمد را کمال علم امام — مدام دار محمد رسول در ره علم امام
حطام دهر که مردار کرد مرسل دهر — مدار حرص و اهل در هوا او سگ دام
عروس دهر که دارد همه ورا داماد — کرا وصال دلا سا دهد مراد حطام
و داد و دهر سر کل سو همه مرسل — مراه حرص و هوا در کلام داد اعلام
کلام مرسل علام کلکم راع — و کلکم مسئول در امر کرد احکام
طهور طارم اسلام را اساس آمد — مدام دار محمد موسس اسلام
مدار سمع سر اماده در سماع سرود — مدار کاس دل آلوده طمع رطل مدام
دم محمد و لا حاصل آر کاد سحور — که در سرور همه عمر کرده اصلام
عدو راه که وسواس دل دهد هرگاه — و ما ردو الا حول دو رد کو در کام
دگر هوم هوا کو کرد مسدوم دل — عصا علم و عمل در صراط دار لطام
سوام وا رمده معده را مراد طعوم — سوام دارمده در هوا اکل حرام
مراد ما هوا و رکدار در همه کار — مراد ما هوس دور دار در همه کام
دم مراس ما حال سرود دار محمد دل — ره صلاح و رسیع سرود دار همه کام
درود محمد رسول و رد دار که مدام وصال — ادا محمد صمد سید رکام دار و دوام

کمال

سکال مدح در مرسل محمد اصدر
مدام هر دم و هر حال حاصل آر مدام

رسول احمد محمود کردگار صمد
سرود واحد سرور در علام

سمار محور لولاک دهر لک صدرک
سه سماک لعمرک مطلع اسلام

سر ملوک ملل مالک الوالاو دار
سر صمد و رسل مرسل الوالاکرام

(۳) مطلع

دل مرا که روا کرد کام دل اسلام
وصول کرد عملها راه دار اسلام

حصول کرد همه حصه سرا سرور
عدول کرد همه حاصل سرا ملام

سرور سمع سرم دور کرد رود سرود
مراد کام دلم محو کرد کاس مدام

همه هوا طمعها دهر کرد عدم
حواس اوهم رهوار حرص کردم رام

ورا کرد همه کارها مطا کردار
امور مصمده دل صدر وا کرد امام

وداع داد دلم کل ورد ها مرا
مگر که درد درود رسول اهل کرام

همه کلام مرا محو کرد کام دلم
مگر که مدح در مرسل الوالحکام

محمد احمد محمود طاهر طهر
رسول مکرم مودود عالم علام

امام مرسل اسلام اهل صدر رسل
ودود همدم علام اهل وصل مدام

مطر مراحم و دام دل و سما ادرار
اسد معارک مدار مهر و رعد حسام

اساس صرح دو دار اصل دوحه ودرا
عماد سطح دو عالم سه آل اهل مرام

دل رداء آلمر دراع
سر کساء آلمص اعلام

سر مساء آلر و ص سحر
کل کلاء آلم و عسم الکمام

سما محور طسم و طه مهر
سماک رامح و الطور حم اعلام

وراء دہر و ملل را مطاع کرد آلہ
سوار امور را در مطا دہم دہر
عروس دار دو در امراد و آرا داد
علو سدہ او سدرہ کو رسد اعلا
کداء در کہ او ہمسر او امر سلام
سواد عمرہ درگاہ او حرم آسا
دعاء او امر الکلام را او راد
مدار طول دوام او کہ آرد عمارہ
مہر او ملک مد امر او مد اعمار
سواد دار ملل امر او مد امداد
دم معطر او در امور مہر و مسرا
دل مطہر او عالم ہمہ اسرار
دعا کل رسل مدح او رسا درود

در امر و حکم در رسل الوالاکرام
سوار کرد سما را مہوار کرد لکام
سوار کلاک دو سر مرسلہ دو صمصام
مگر کہ مسلم درگاہ او مدا اعلام
سوار عسکر او ہم در رواہ او ہام
صدور اہل ملل مکہ وار کرد احرام
درود او کرامہ الکرام را اعصام
طوال دور سما عصر او مد کہ دوام
حصار امر رسل مہر او مدامدام
صدور ملک دول حکم او مدارام
مدام مہد ہم اعلام در مہر الہام
سر مروح او مدرک ہمہ اوہام
کلام کل ملل صدر او رسا سلام

درود اہل ملل صدر او مد آرا
سلام اہل دول صدر او رسا مدام

مطلع (۴)

وراء مدح آلہ و رسول حمد و سلام
ہمال حمد آلہ و درود مرسل دہر
دو اہل صدر معلا کہ آمدہ دو سرا
در اول اسم معلا مہر دو را مدح

درود اہل آوداء مہر دو کو در کام
سکال مدح او وداء مہر دو دار امام
ہمال صدر معلا صدور مہر دو ہمام
امام امر دلم کرد در سکال دہام

احد کہ

احد که مصدر اسلام آمده در بسر — هم او امام رسول و هم او ورا امام
مراهل دار رها کرد او آله و رسول — همه طعام عطا کرد در ره علام
دو اسم او که دو اسما سر آمده سه دار — در اصطلاح سما طلوع کرد اعلام
در اول اسم آخر عهد و امود — دو صدر اسم دوم وسط کرد اعلام
دوم مدار اهم داور اکارم بسر — عمر معاول اسلام کرم اکرام
همال دوده داد او هم اهل امور — همال داور سوا هم اهل راد کلام
دو صدر هر دو سرا داد امرا و آرا — دو ملک دار دو در گرد عدل او آرام
دگر دو اهل مکارم صدور اهل دو دار — امام اهل سلوک و همام اهل کلام
احد که همسر احکام مرسل آمد او — در امر دار طلام و در امر دار سلام
مراسم او سر ختم در عهد آورد — وصول کرد سر عمر در عهد احکام
دوم حکم اسد اسد آمد اهل دو ملک — در امر اهل عطا و در امر اهل حسام
هم اهل هر سه علوم آمده هم اهل سه راه — هم اهل کلک دو سر آمده و دو صمصام
هم او امام امام و هم او امام ورا — سه مه امام ورا ده احد امام امام
دو اهل دوده و آل او که در دو سرا — همال صالح و هود آمد اهل صدر کرام
احد ممالک اکرام کرد اهل سواد — دوم مسالک اسلام کرد اهل مرام
احد مراهل ملل داد کام دار سرور — دوم مراهل دول داد سعد و طلام
احد وصول ورا کرد کام در امداد — دوم حصول هدا کرد سعود دل سلام
در مه کام دل و روح اهل هر دو سرا — رساد مقصد و اراد اح هر دو مصدر هدام

سلام عالم علام کل مرسل او

دہاد روح و دل ہردو اہل روح دوام

مطلع (۵)

د ادراد رداد الاحد رہ علام — مرو مرو و دردار دکر رہ اسلام

ہلم ہلم در دار الحرم کہ دل را — مدو مدو در دار الحرام کہ احرام

ہلم ہلم دو دم لا الہ الا اللہ — دمد دمد کل اسلام آلہ کل دام

دو دم دو دم مطر لا الہ الا اللہ — کرا کراء دم لا در الا لا م

رود رود علل دل اگر دم عامل — دواد واد دو دم کلمہ را دمد در کام

کسل کسل دم علم و عمل سوا اللہ دال — مہل مہل دم در دو دہ لہ ہوا اللہ کام

دہد دہد اسد دل دم ہوا اللہ حال — ورد ورد و دہ دل اگر سوا اللہ دام

مدہ مدہ سر دل را سوا اللہ امر سکال — مکو مکو دم دل را سوا اللہ امر کلام

رہد رہد مہ دل در طلوع مرگ دم — رسد رسد اگر او در سماء او دل سام

محل محل کہ درآ ور دو سہ عوالم کل — کہ در کہ رسہ رہ دل ہمال را دو کام

مدم مدم دم دل را اگر ہوا اللہ مال — الا الا ہو معکم آلہ کرد اعلام

امرا امرا کہ درآید ہوا ہو در دل — ہوا ہواء دل آور دصد گاہ امام

امام اہل ورا او امام اہل سما
امام اہل ورا او امام اہل امام

مطلع (۶)

ودا دہ امر امام او را ورا امر امام — دوام دار ور امر آ کام امر امام

ور علم امر و عمل حاصل آرا امام اسما — ورا امر حلم و ورع حاصل آرمرسل دام

دو دم را امر امام آر ور سہ رہ او دلال — دو دم ورا امر امام آر ور دو علم اعلام

ورا امر اہل دل مودہ وار دل ہمہ — ورا امر اہل وہم امادہ دار دم ما دام

دررامرِ علم صمد عالما کمار سکال
درامرِ علم دلا عالما سار سہ راہ
درامرِ علم ورع حاصل آر طور صلاح
مرادِ کل علوم آمدہ احداد لال
حصولِ علم اللہ آمدہ درامر مراد
دکرِ علوم ہما وآمد دراسہ دا
دکرِ علوم ہمہ آمدہ درصد کردہ
دکرِ علوم ہمہ حد اہل اولا حد
دکرِ علوم احمار اہل علم احمال
دکر امور ہرا اہل عمل دمار دمار
دکرِ عمل ہمہ سکار عامل لاکار
دکرِ علوم ہمہ وہم وسہ عمال
دکرِ علوم ہمہ آمد معطل اعسار
دکرِ عمل ہمہ مسمار اہل امر اسہار
دکرِ علوم ہمہ آگاہ عالم دل گاہ
دکرِ علوم ہمہ اعلال اہل وعلال
دکرِ علوم امور آمدہ ہدور صد در

درامرِ امر احد عالما کمار اوہام
درامرِ علم دلا دارع او ومرحلہ کام
درامرِ علم ہدا حاصل آر طور ملام
مرام کل عمل آمدہ صمد اعلام
وصول امر رسول آمدہ درامرِ مرام
دکر امور محا کامدار دراحکام
دکرِ عمل ہمہ آمد درآلہ حرام
دکر امور ہمہ دام اہل اہلاد ام
دکر امور کل آہو سرا اہل کادو وکام
دکرِ علوم سرا اہل علم سام مسام
دکرِ علوم ہمہ آگاہ عالم لا کلام
دکرِ علوم ہمہ سد وسدہ علام
دکر امور ہمہ آمد معلل اسلام
دکرِ علوم ہمہ اعلام اہل علم آلام
دکرِ عمل ہمہ سرسام عامل ولسام
دکرِ عمل ہمہ وسام اہل او رسام
درامر ہردو محمد مسہ صدور کرام

محمد اول مہر امور کل رسل
دوم محمد مہر صدور کل امام

مطلع (۷)

رہ محمد اول ور آور اسلام | دم محمد دوم کرارہ علام
محمد اول دارا اہل ملک و ملل | دوم محمد آرا دکل اہل سلام
محمد اول محمود ممدد ہمسوار | دوم محمد مودود مکرم ما دام
محمد اول آمد ورا کل رسل | دوم محمد آمد ورا کل امام
امام اہل سہ راہ و امام اہل سہ علم | امام اہل دو ملک وصد و رہ دو کام
امام اہل ہدا و امام اہل اسم | امام اہل لوا امام اہل حسام
امام روح آلہ آمد و محمد وار | مرام روح آلہ آمد و محمد و دام
علم لا آل ہم کوہ حکم کوہ سر علم | کل کلا و ہدا ور ہ و لا لہ اسلام
عمر سعا و ل دکرار دل محمد حلم | ملک عطا و عطا و سردار حرم و حرم عصام
محمد اہل ودا دو محمد اہل سداد | محمد اہل مراد و محمد اہل مرام
محمد اہل دوال و محمد اہل طال | محمد اہل وصال و محمد اہل سلام
محمد اہل سما محمد اہل علم | محمد اہل محل محمد اہل مسام
ہمال مرسل حوا ہم آمد و معمار | ہمال مرسل سار اہم آمد و مطعام
ہم اہل مرد آلہ ہم اہل درد آلہ | ہم اہل حال آلہ و ہم اہل وال مرام
ہم اہل کرد صلاح و ہم اہل کرد سلاح | ہم اہل راہ ہدا و ہم اہل علم کلام
ہم اہل دو ملک ور اہل و ہم دو معرکہ سعر | ہم اہل کلک دو سر صدر ہم ادود و صمصام
اگر مطر و ہدا ورار ما دو کاہ عطا | عطا او و ہدا آمال ہر دو ملک ارام
مگر ہوا و ہدا آمال سکام ہر سر دل | مراد ہر دو سرا او و ہد ہمہ اعوام
مگر کہ کلک عطار در سدم اطہار او | سواد کردہ کہ ہر اہل کلک دارد اعلام

الام

امام ملکا کلک کد اور املا مدح
سواد کرد کہ ما اسمعوا اکر العام

دو ر سر اسر اسمار اہل علم ادال
درود و اطوار اہل دل اعلام

ہمہ مرصع احکام اہل دم دل آما
ہمہ مکلل اعلام اہل دل احکام

ہمہ مطہر اور اصلاح اہل ہدا
ہمہ معلا در اسطاع اہل اعلام

ہمہ مطالع او ماہ وار طالع سعد
ہمہ مصارع او مہر وام ولائح عام

کلام سحر کر ماد طلسم کرد مکر
کہ طرح داد کلمہا، داد دطا در لام

سماک کرد عدم ہمسر کلام آرا
ہموم وصل صمد داد ہمسر ہر کام

روا مدار مراد ہموم عسر مراد
کہ امر مالک ما مصر عسر کرد اہدام

مصور الملکا حسا کما دعلا ما
مدام دار ورا داد رہ الوالحکام

در اسطاع وحمد ہمدم ملک سحر وش
در امر وصدر و دُر مکرم در اما دوام

کہ ہر سحر وہد آدار کام امر صلاہ
کہ مسا دہد اعلام سر رکوع وسلام

دہاد سور دل آسا ر کام او دادار
رساد کام دل اہال وحصول مرام

درود روح آلہ وسلام روح رسل
رساد صمد را و معدود علم ہر دو مدام

مطلع (۱)

کہ داد صرح دول را اساس ہر طارم
کہ داد سطح ملل را عماد ہر سُلم

کہ کرد حصر ورا امر او در مرسل
کہ کرد حصر ہدا حکم او ورا امر احم

کہ مہر کرد رسل را ورا امر کل ملل
کہ مہر کرد ملل را ورا امر رسل ہم

کہ آرد او ہمہ احکام مرسل داؤد
کہ دار داد ہمہ اعلام مرسل آدم

کرا رسول الوالامر وہر کرد آلہ
کرا امور الوالحکم ملک داد حکم

کرا عمامهٔ لولاک و صدر الک صدر لک — کرا رداء لعمرک آله کرد علم

کرا رسد که دہد امر او دوام مداد — کرا رسد که دہد حکم او دوام حکم

کرا رسد که دہد مہر و را مواد ہدا — کرا رسد که دہد سر امم مراد امم

کرا دو را امر رسل ہر ملک کرد اکمل — کرا دو را امر ملل ہر دار کرد اکرم

رسول داد مہر رسل محمد کو — وما محمد الا رسول مہر حکم

محمد اہل ورا احمد اہل سما — رسول ہر دو سرا امر رسل دو در طارم

دل او اہل المر و اسرار — سرا و اہل المص اعلم

دو ار رو حسام او و السطور مہر کرد آله — دو سر لواء و راص کرد طاس علم

کساء صدر او حم صدر آمود — رسا رسا عد طسم داد علم

کلاه داد الر کرطه — عمامه کرد السم طره عمم

حمول کوه حکم او کمار دکاه — طوال دور سما امر او کمار دو دم

ہما حماد درگاه او دہد ہر گاه — حواصل آسا طاؤس سدره را طعم

مدام وارد طاؤس سدره ورد دعا — ہما مکارم درگاه مرسل عالم

حرام کرد صمد ہر کس امر او ہمه را — کلام او دو را سحر حلال کرد علم

امور را حکم او داد مر سما احکام — که داده در دو سر ملک را حکم محکم

مرام ہر ہمه در طوع امر او مملو — مراد ہر ہمه در سلک حکم او معلم

رسا در روح دل و روح او سلام صمد
رسا و سلام ہر و سر او و در دوام ہم

دراء مدحه ممدوح کرده کار حکم — مطلع ۲ — که امر کرد صمد مدح او مر اہل حرم

اہلاک

رسد که املاء کلک دو سر دهد آرا
دو صدر کامده هم مهر و هم دو دو رسول
احد مراد و راه در عطاء مالامال
که داد هر همه را هر دو ملک در دو در
دوم عمر که در اسلام امر او هر ملک
در امر عهد او هر ملک آمر اسلام
سموم حمله او رعد وار سور آسا
ودول و دود دول کرد عدل او
دکر دو داور اسلام و مصدر اکرام
هم اهل داد و هم اهل وداد هم داماد
احد عمار و راس ور اکارم دهر
دوار سد که دهد هکها لعل و گهر
دوم سماک سلح دار و مهر حاصل کار
هراس لطمه صمصام او اسد سک وار
سداد هر همه در سلک کلک او مملو
دو اهل دود او کامده اکارم دهر
هم امر ملک و راه هر دو آمده اعدل
امور هر دو سما طاوع و را مطواع
مطاع هر دو حکم آمده اوامر الامر

سواد مدح دو سردار مرسل اکرم
هم اهل سر امور دو ملک و هم محرم
همه حدود ممالک رسول کرد درم
مر آل آدم و حوا عطار دود رحم
امام داد صلا امر الصلاه اعصم
هم اهل مملکه مامور کرد و هم مسلم
دمار داد عدو را هود کرد عدم
حمام همه را سود کرد کس همدم رم
که هر که سر دهد آمد رسول را محرم
در امر هر دو سرا در سرا راه اهل حرم
سر اکاسر اسلام و داور ارحم
درار سد که دهد صد هزار مال و درم
امام اول کرار سر و در عالم
اساس همه در کار کامکار دهارس هم
سواد هر همه در کلک هم او معلم
دو ملک دار دو در اهل صدر کرد حکم
هم امر اهل هما هر دو آمده اعلم
صدور هر دو صمد محمد دو ملک اعصم
محمد و راه اهل علوم و ملوک اهل علم

وردو املاء احصاء رہا وحصاء — رساد روح و دل ہر دو سرور کرم

سلام ہم عدد ہا و ہم عدد موہا
دہا و روح دل و روح ہر اہل کرم

مطلع

کہ آمد اہل و دیارا امام اہل حکم — کہ آمد اہل ہدا را ہمام اہل حکم
کہ حصر کرد الوالامر را و در امر ملل — کہ ہمرکرد الوالحکم را و در امر امم
کہ امر کرد رسل دارہ ہر دو ملک ورا — کہ عدل کرد عمر و دارہ ہر دو ملک اعم
کرا رسد کہ در ارادہ ہوا وسہ راہ — کرا رسد کہ احم را دہد سداد و دوم
کہ سرور ا روح اللہ وارد اد اعمار — کہ ہر و عدو اسد اللہ وار کرد ہدم
کہ وارداد ہمہ احوال مرسل احمد — کہ وارداد ہمہ اعمال آدم مکرم
کرا آلہ صمد کہ ملوک دو ملک — ور مکرم او کرد سر ہدا محرم
کہ ملک وارد ہ وموسا سال احمد وار — کہ ملک وارد و اوّدا امر ہو ہمہم
کرا امام الوالامرہ ہمسر کرد آلہ — کرا ہمام الوالحکم کرد حکم
کہ سرور املک روم وار واد امداد — کہ مرا احم رسل مصر وامر داد حکم
کہ ہر سحر دہد او سار سوار اہل ہدا — کہ مساد رد اعسار ہم اہل الم
کہ دادہ وارد اسلام ور دل ہر رس — کہ دادہ وار د اصلاح سہر ہم
کرا ور امر ملل ہر دو ملک کرد امام — کرا ور امر رسل ہر دو دار کرد حکم
امام دہ دوم اہل دو دم محمد کو — ہم اہل دال سہ رہ آمد و علوم ہم
مطلع امر الوالامر داد و عادل — مہ ملوک الوالعصر اکرم عالم
سر دو مو صمد ہمدم دم احمد — سر صمد ہر ملل ہمسر دم آدم

ہم او ملل

ہم او مال صمد آمدہ محمد دل
مدار سرور و سرا کام کار اہل ورا
اساس صرح ملل اصل و وجہ اسلام
سوار ساعد اعلام او رسل گوہر
ملک مطاع اسد معرکہ عطارد کلک
دوام حامد درگاہ او آلہ و رسل
سماک ادسما ورد کام او محروس
ہمہ سواعد اکرام او حصول مراد
رماح ساطع او سام داد حاسد را
ادا او رمح واہم عدا و دہ ہر گاہ
کرار سد کہ دہد کرکس سما ہموار
آلہ ہر دو سرا عمرۂ اکا سر دہر
ہمہ ممالک اہل دو ملک داد امام
اسد معارک صمصام او حمل کردار
صداع حرس و اہل را ہم او دہد وارہ
طلع طالع مسعود او رسول آسا
طلسمہاء عدو را عصا موسا وار
عطار و عدہ او سرد و ود داد اسلام
حواس را او ورم و ہم ہمہ را اکہ

ہم او معاد رسل آمدہ محمد دم
مواد اہل ہدا مالک دو درطارم
عماد سطح دول عمرۂ علوم حکم
سوار عسکر امداد او سما صلادم
سماک رمح سما علم مہر و ماہ علم
ہمارہ ماوح اکرام او ملک سر ہم
ہلال گرد و سہا در لواء او معلم
ہما مکارم ادرار او وصول کرم
حسام لامع او کرد کار کارہ کم
سہام دل را دم سہم دم ہلاہل سم
مکر حواصل درگاہ او دو کہ اطعم
در مصعد او کرد سر مدا محرم
حروس مدد اسلام مکہ وار عصم
ہمارہ دار و مرکا ورا اسد ہمدم
ہلال کام ہوس را ہم او دہد مرہم
درد و ملک عدو کسر وار کردہ دم
حسام ساطع او کرد سر ہمہ اعدم
ادا را او عدا او مرسود کرد رحم
حساس سر او در او ہم ہمہ اعلم

کلام کام دلارام او کلام آله	هواء راه دل او صلاح اهل امم
سر اهل حور را سرمه ملک هر گاه	دو راه را دو محل کرد در دو که موسم
محل مرحله کرد ره عسا کر او	محل معرکه کرد ره سهم ادهم
دعا و مدح در سعد او دوا املا کام	مدام کرد عطار روح را صمد ملهم
دوا و بد دم او در حلال عسر هدا	رواد هد او در کساد ملک سهم
دم عطارد کلکم کلام سحر حلال	در اصطلاح ملوک الکلام کرد علم
صلح کلام دلم سلکها هر مصرع	در رمر صع کرده که مکمل هم
کلام کرد که ما کلم الور اطهرا	مصور املاء در مدح داور اکرم
که در کلوکه سمع گهر اکرد ارد	محل مرسل اکرام دل در اکرم
همه هواء دلم در حصول کام رسد	رود حلال دلم عسر در کرد دهم
گروه سر احکما عالما و علاما	دوام دار رسل وار او ور د محکم
و دو دملک و را حاصل اکمل مواد	عدو امر و را ده دمار در در هم
دوام کاره احکام او دو ملک اعور	مدام حاسد درگاه او دودار اصم

در و د اهل دل و کام وصدر هر دو سرا
رسا وصدر معلا او و آل او همه

مگر کو که رو کرد و در ار گهسار
طالع دور سحر ملک دگر کرد مدار
اهل اسهار سحر کرد سطح مسرار دلدار
عامل مهر اکر ملک دگر کرد حلول

المهمل (۱)

کلمه گاه سماد او سرو مهر معار
مطلع کاه مسا در مهر او ر دمسار
هر کس امود مر اصلاح سامحلها
آمر راه سماد او و را محلول

عمل مه

عمل مہ کہ سما کرد درارا معمول
ہوس ہمدم دلدار سما کرد وصول
در گلو کرد سما مر سلہ لعل گہر
کلہ سا علم کرد مصور در سر
کرد در صدر کسا صدرہ امادہ درر
در سر ملک مساداد طلسم احلام
سکر احلام مسا ہمسر مسکور مدام
طرہ دہر سما کرد مسطر اکل دام
سرہ صدر سما مسک ارم سود رواج
دود عود مسام دہر آلود رواج
محل راحلہ ہر مرحلہ آلودہ رواج
عرصہ ملک دار ماہ سما لامع کرد
عسکر ملک سمار اکہ مساواسع کرد
رمہ مہ کہ دم کرک درو طالع کرد
اسم وحدک کہ دم صلصل ہر گاہ دہد
علکہ سارک آوا سحرگاہ دہد
دم طاوس کرادار دل اکراہ دہد
ملک معمور مساہر سحر کرد ہدم
ہر کرادار مسا کہ احلام الم

حاصل ملک مساحصہ اوکرد حصول
اہل وصل در آرام مسا کرد روا
اسوہ داد مسا ساعد اور امحور
کمر لولو، لالہ علم آمود کمر
دادار امطامعلم الماس روا
در دل اہل ورا کرد مسلط آرام
سر اسہار ورا داد مسا کل سام
سلسلہ داد سر دور مسا ہوا سا
کرد دہا سر دہر دل اسود رواج
داد سودا ر دل اہل مسا سود رواج
مورد مصدر ہوا وار ہمہ مصر و سرا
عسس سطح سما مح لوا ساطع کرد
در مصلا سحر ہر ہمہ را سالع کرد
رہد آسا کلہ ملک ملاء الاعلا
راہ اسلام دل اہل آگاہ دہد
در دل اہل مسا سحر راہ دہد
دم او درکہ اوا دہد اسا ہما
صدر اعلا رمہ آزار سما کرد عدم
ہمہ را کرد سحر کام دل ادمر ہم

ہر کرا داد سما کاہ مسا عسر اہم
دم موسا سحر سحر مسا مار آورد
در سکر سکر وار صحو دل اسمار آورد
عمل وار دہر صدر در اصدار آورد
ملک ملک سحر کہ دم سور دمد
کرہ سرد ہوا صرصر محرور دمد
درم مہر مسا سکہ مسحور دمد
ہمدم آورد مکر ہور سحر روح صمد
در سحر کرد مکر عسکر مہ کور رصد
ہمسر ہور سحر کاہ مکر حور رود
للہ الحمد کہ دلدار دلارام مرا
ہمدم روح دمد مرہم آلام مرا
ہمسر حور دہد روح آرام وار مرا
موسم وصل دلارام عطا کرد سحر
ہمسر ہمدم دلدار مسا کرد سحر
در ہموم دل ما سور طلا کرد سحر
وصل دلدار ہمہ کام دلم حاصل کرد
ماہ را ساعد او لمعہ او کامل کرد
راح را مردم او سکر عمل عامل کرد

دل او داد سحر روح صلا سہلا
در کہ طور سما ہور عصا دار آورد
در دل سحر دم ولولہ در کار آورد
اہل حاصر ہر ملک ورا کرد ادا
در ہمہ ملک ملک وار دم صور دمد
دو دعہ ملک سما لالہ محمور دمد
صرہ مسک ہوا طرح دہد سام طلا
کہ دل مردہ احلام مسا روح دمد
کہ ہمہ کاہ سحر ہمسر و طواط رمد
کہ حلالہا دہد آرا ہمہ ملک عطا
در سحر داد دلوع دل آرام مرا
کل مل وام دل آرام دل دکام مرا
ہر دم و ہر کہ و ہر حال دہد سور دوام
وعدہ ہمدم دلدار روا کرد سحر
ہمسر محرم اسرار مرا کرد سحر
کہ طلوع مہ ما در رہ مرا داد ردا
ہر ہوا را کہ دلم کرد ہمہ واصل کرد
ہور را طالع او دل حمل حامل کرد
ور دو را طرہ او عصر ارم کرد طلا

حصهٔ وصل سحرگاه و مسا مهوارم — گرد محصول همه کام دلم دلدارم

حاصل وصل که در حوصله دلدارم — حور و مه وار مه مهر کله همو ارم

سال و مه گرد مه مهر گسل مه وارم — گاه آلاء ارم داد آرا اسما

وصل دلدار که هر دم دهد آرا دلم — کام دل روح دهد صدر دل آسا دلم

که دل سور دهد وصل او سودا دلم — که گل سور دهد دو مه سودا دلم

همدم و همسر و هم ساعد و هم راه دلم — همدم و همسر و هم ساعد و هم راه ورا

هر کرا راح دلارام دل آرام دهد — صدر دل روح دهد ملک دلارام دهد

کام دلدار که در سمع دل اعلام دهد — در همه در همه دل مرهم دل کام دهد

لعل دلدار در او در ار در کام دهد — گهر و لعل ظلم آرا و در دل ما سا

همدم مهر کله سرو کمر حور آراه — ارم آرا حلل داد همه حور آراه

گهر لعل دهد لاله سود آراه — حلهٔ لاله دهد لعل سر حمر آراه

همه طرهٔ او عطر دم سار آراه — همه عطر رسول صمد آسا گل ارا

صدر سالار رسل احمد محمود آله — دل او گرد صمد وارد مورود آله

سر سردار امم سرور مودود آله — در او گرد احمد اسعد مسعود آله

سر او عالم علم و حلم آمود آله — دم او اکرم مهر و کرم آما دو هدا

مهر الحمد دل و ما الله سر — سرو جسم کله لاله حسم کمر

لولو ظلم لعمرک در لولاک سطر — مهر و الطور سما و مطر ص در در

لعل لک صدر لک کهسار و عمر که هر — ظلم ما و دو عک اسطار للال طاها

ملک هر دو سرا مالک املاک دو دا — هر دم او امر ورا داد مطول آمار

دم لک طاس رسد طاس دو لک کل وار
سال لک دور کد ر دور دو لک عهد کدار
صد لک احصاء کرور ارسله اسد سلام
صد لک آثار کرور احصله اسد سلام
صد لک اوار کرور الله اسد سلام
صد لک الحمد سور ها کلام عسلام
صد لک احماد کلها مدام علام
صد لک املاء الهداد سلام علام
لا عدد اسدا سلام صمد اعلام مدام
لا امر اصدار صلاه ها اکرام مدام
لا در املاء الهداد دل الهام مدام
کرد هر که الهداد کداء در او
در دلم آمده اعلام علاء در او
که هم او دل هم اول اهل سرا در او
داور دهر محمد سرا سلام امام
همسر صدر که ده دوم اعلام امام
هم در اهل صمد در همه احکام امام
اهل سر وار ملل سرور سالار احم
آمر امر دو ملک اهل اولا امر دو هم

کاه لک ماه مساماه دو لک سال اسحار
عهد لک عهد کمل عصر دو لک دهر کرا
صد لک املاء کرور او صله اسد سلام
صد لک الاء کرور آمله اسد سلام
مصدر روح و دل صدر او دل هوا
صد لک مداح سمر ها اکرام علام
صد لک اوراد دعا ها دوام علام
همه کرد او دل و روح محمد مهدا
لا حد ار سال درود رسل علام مدام
لا ارداو راد دعاء امم اعصام مدام
صدر او دال او والا داو کرداد ادا
املاء مدح او آمده دعاء در او
املاء مدح سر صدر وراء در او
همسر کل او دا صمد در کرما
در ره عدل سر و در ره اکرام امام
هم در ره و دم اهل احم اعلام امام
هم در اهل رسل صمد صدور امرا
ده دوم اهل امام اوسط دور اهل حکم
مالک داره دو در امر دودار اهل علم

کو در اعمال

گو در اعمال در احوال در دلائل و حکم — ہمسر صمد رسل آمدہ در صدد علا
سرور اہل ملل اہل دار کدار — داور صدر دل صمد عطا اعلا

عامل ماہ لوا ماہ سما عسا دل کار — مالک ہور علم مہور عطا درد اسرار
اسد رعد سلح رعد سماک اسلح دار — سطر مہر کرم مہر سہا طاس لوا

صمد دار احم سمدر داوار کرام — سرور حکم محمد اسد احد حسام
سام کرار کرمہام عمر عدل ہمام — لوط داؤد والد احمد روح ادم امام

صالح وہود ہم آدم و موسا کلام — ملک روح صور روح صمد وصل عطا
سر صحرا ملل لالہ گلہا کمال — لعل کہسار دل لولو داماہ کمال

گوہر سلک مکارم در ارا کمال — رد مدار سر احم کہ اعلا کمال
حرم احرام اکاسر ارم آرا کمال — مہر مہر امدار رحما سد صور ابدام مرا

طالع سعد او اسما سما مسعود — سدہ ما داد ماوا سر اکل حدود
گاہ اہلاک عدو اسلح او رعد عمود — گاہ امدار حسود او ہم او صرصر ہود

کارہ امرا و مرد و دد رحم دردود — طاوع حکم او محمود دل مدح و دعا
سر مہ ما در رع مامہ آرا صلاح — دل وہما ہم ساعد رکہار صلاح

کلہ کام حکم معدہ الا صلاح — رار ارا مدد اصمد دل آسا صلاح
لحم دہما کرم سرہ امعار صلاح — در رحم داد مصور صور او آرا

اسم او کرد صمد سر در اسمار ہمہ — ہمسر اسم رسول اکرم اسما ہمہ
سطح مہر او آرا ہوا ماہ ہمہ — ہمسر مہر و سطر مکرم الا ہمہ
علم او مدرک اسرار دل ورا ہمہ — ہمسر علم صمد عالم سر دل ودا

درو الاء او دارا سمر سعد سعود
صدر اسماء او حور ارم کرم ودود
ہمسر دودہ داود دہد کام ودود
سرمہ حور دہد کرد سہم او ہم او
سور روح و ملک صرح ارم طارم او
در دار حمل مہر ملک واہم در آمد
در کام ورا سود دل آرام در آمد
در دار دو در سہم گل آمدہ ہر سو
کہ کام دہد وصل گل ساعد در رو
آہو مسک دہد مہرہ ہر عاطر آہو
ہر مسک در اہور سما عطر ارم سود
در مرحلہ دہر دل ہر سر آسود
در دوحہ ہر ملک سر عطر آمود
ہر ملک ہوا گرد سرور دکلہ دار
کہ در دل گل روح دہد روح صمد دار
کہ حور ارم وار دہد حلہ کہسار
اسطار سحر در کمر سرو کمر داد
ارا گل لعل اگر لعل و در رد داد
ہر مہرہ احمر کہ سحر کرد کمر داد

رارا اعلاء او آسماء مہ و مہر سعود
مدح اسماء او ورد ملک املاء درود
ہمدم داور مسہا در وصل اعدا
مالہ ماہ ورد کلک عطارد دوم او
مطلع سعد سما طارم مہ مسلم او
در عرصہ ہر ملک دگر عام در آمد
کاموده مہ او ہر ارم دار سراسر
ہر سال سہ مہ حور سر گرد ہمہ گو
کہ وام دہد والہ دل ساحر ہر مو
کہ در حرم مہرہ در آرد دم اعطر
ہر دوحہ گل دودہ عود ارم آلود
در طارم ہر ملک دہد ہمہ را سود
گلہا دل آرا و دل آرام مطہر
ہر سو کمر دوحہ کمر داد کہسار
کہ ہمدم روح اہل دہد دوحہ ہر دار
کہ صور ملک وار دہد ہر دگ و ہر در
مدار مسا دو گل لالہ گہر داد
مرعرا اعلاء سر آرا دگر داد
در کارگہ صدرہ مہر ماہ مسکر

در طاسک هر ورد هوا گرد معلم
هر لولو، لاله که طم آسوده مادم
گرداد هوا سال دگر هر موسم
در موسم گل گرد عطارد و سرارا
هر دوحه در آرا، دم آسود و دارا
هر سر که سلام ارم آورد هوا را
هر گل کدر آورد سوی ساحل صحرا
که ساعد دلدار کلو کرد گل آسا
که کرد صدا رو و سر اعلی دل آسا
صد آه که در موسم گل همدم هر گاه
در محمل آسوده ره آورد که درگاه
او کرد دوا عمر کدر آورد سوی راه
ور داد که مراد ور سما کام عدو داد
در موسم دلم آورد گره وسم دو مو داد
در سمع دگر سو دلم آرام کلو داد
کوتاه دل آرام که در موسم سرور
هم کام دهد طالع او مطلع دل سور
او همدم دل هر دم دل یاد م او دو که
هر گاه که ره کرد سوی راه دلارام

که احمر و که اسود و که اسمر و اسهم
در موسم گل داد عطارد و دوحه عالم
گلا مسال گل مرصع در و گوهر
گلها سحر ململ هر سرو سرارا
طاوس که در کوه دهد آگاه صدا را
سردار سما کرد کله دار مصور
آرام که آسوده محلها دل آرا
که کام دل آرام گل آورد در آوا
گل داد هوا طعم صلا راح مدور
احرام ره آورد صدا داد سحرگاه
مهوار سوار آمده در مسند درگاه
هر لمحه دلم کرد دو صد آه مکدر
کارام دلم ملک دگر طالع رو داد
او کو دگر آسوده دگر محرم کو داد
در کام دلم آه الم کرد سرا کر
هر دو ورد هر راح مسادر که مسحور
هم وام دهد هاله او وسمه هر حور
او همدم او سار دلم همدم اکسر
هر گاه مراد هوا در هم اسم رسام

کر وصل دل ارام دهد کام دلارام
ورود ردل او راه دهد وارد اسلام
ممدوح صمد صدر رسل احمد سردار
هم صدر او آماده لک صدر کل اطوار
طه اسرار او داد کلام حق کهر وار
روح صمد آمود اگر طارم معمور
در دوده او ود کروه دو سه امور
سر مد لصمد حمد که ما دام دم صور
آدم اگر او رد درار اهمه اسما
در سمع کلام صمد ارسل سوسا
حمد الاحد مرسل ما علو محل لا
اهدا سلام صمد روح سه معلم
ارسال درود ملک و حور همه دم
اوراد دعا ها دل و روح دو عالم
در مدح او دا او کلام کرا دل
الا که در رها دهد آماء مرا دل
اما رسد او ل که دو سر دار سعا ول
در صدر سما او در مدح سر آمد
او سهم اسرار رسول اهل سر آمد

هر کام که دل کرد رسد در دل هر کام
سور و دل آماده دهد مرسل داور
کو هم کمر دار دو و الطور کمر سار
هم صدر او آموده ما ود عمک اودرا
اعمام آل احمد همه مسطور
دادار دو در کرد دهد طارم معمور
در امر در آورد همه کرد صمد دور
هر مرسل ما کرد سر مهر رسل سر
او داد همه دل و روح صور ها
مسموع کلام آمده در طور معلا
هم کرد کلام اسمع هم دار کرد کسر
اعطاء دل و روح او کرد او مسلم
اصدار او دا او دار او دعا دم
دار او وصول دل او دال کسر کر
کا کرام دهد سر همه را مدح کسرا دل
آرا همه اهل سر و اهل علا دل
در صدر سکال آرم و در مدح مصدر
کا دل در اسلام سر صدر در آمد
هم در که اکرام سر کل سر آمد

درگاه کرم در همه عالم سمر آمد
دهم سردار عمر سرور عادل
در مکرم اعلا در وهم در عادل
هم صدر دلارا و سر مصدر عادل
و صدر دگر کامده در هر دو سرا راد
ادل حکم اهل امم مصدر احاد
او داد سه ده اسم کلام صمد اعداد
دوم اسد الله که در اعلام امم او
در صدر او داه رسول اهل حکم او
در علو همه اهل همم اهل همم او
در مسلک کرار دو در کهسار آرا
هم هر دو سه ماه دل و مهر سما را
هم هر دو دل صدر رسول دو سرا را
داماد کلام که در کام دلم را
او لو گهر دم آمود طعم را
ا ا سکال دلم آموده علم را
سود و صمد مالک دادار محمد
در علم عمل سرور سرکار محمد
او دار سد امداد دل اسرار محمد

در راه ورع در همه ملک آمده اکبر
معمار دل هر دو سرا داور عادل
هم ممد د والا اسر و هم سر عادل
هم اهل اساده مه سرور سر سر
در صدر رسول دو سرا هر دو دلا ماد
دارا و راد او رد سر اعدل امداد
صمد ده سه احد سلک صور کرده مصور
داماد علوم آمد و اسطار حکم او
در معرکه اعدا صمد مالک هم او
در همه اهل کرم اسم هم او همسر
مسلوک ملل کرد صمد سلک مدارا
هم هر دو سر صدر رسل اهل مدارا
هم هر دو سرا اهل امم مهر سرا در
در سلک دعا داد کره اهل امم را
سر مدح امام ده دو دوا مر همم را
در سلک دو مصراع سه که کرد سطر
کو عدد عمر دار و دوا دار محمد
در علم و کرم همدم کردار محمد
هم در دل و هم در سر در ساعد در بر

سردار الوالامر دول سرور عالم
سالار همه ملک سدس در عالم (۱) کم
اکرام در کرم او داد ورا را
در صارم او کرد سما هر سها را
هر مصعد را او کرد حرم اهل هدارا
در مهر و هم همسر او در کرم آمد
در کام مه اسده او کام دم آمد
هم سهم دل حاسد او سهم سم آمد
صالح اگر اصلاح ورا کرد دسته دم
در لوط ورا هلاک عدو کرد مهدم
در هود عدم کرد در عاد دگر هم
در دو هر علا کرد سما علم و عمل را
محسود ورا داد اهم در دو عمل را
در کام عدو کرد سم آلوده عسل را
در کوه معلا اگر او حمله در آرد
ورا داد هم رهوار سر معرکه آرد
کو سام دگر نام هم آورد که دارد
آرا که اهل دل و اهل همه کار
ما و اسر کل سر مورد او را

سالار الوالحکم ملل داور عالم
ما مول دل هر دو سرا داد دلاور
او را رسته ره کام دل هر دو سرا را
در طاس لوا کرد علم سعد سما را
هم مورد او کرد سر اسلام ارم در
در علم و کرم همدم او لا دلم آمد
در سام عدم صارم او مار دم آمد
هم سهم عدو کرد صمد سهم او سادر
او داد عمر وارد مه در همه عالم
او همسر داود ورا کرد مکرم
او همسر کرار عدو کرد مکسر
درگاه ورا مصدر و ماوا ملل را
مودود ورا کرد عطا ملک دول را
در راه همه سرور دحسک کرد سمر
در حال ورا کرد و مدر کرده کدارد
هر لمحه دو صد کرد و در دو سهل کمارد
همسر اسد الله سر کرد اسد در
درگاه ورا کرد احد در همه کردار
هم مصعد را او کرد صمد مهد و مهدار

امداد کم

امداد که اهل ورا در همه اطوار ۔ صمصام ورا کرد اهل معسکر

در کام دل و صدر دهر و روح الهدا ۔ در روح دعاها در ارواح آله داد

داماد کلاه کرم سرو همه داد ۔ کار او مسمط کمر آموده کله داد

کامی که در طرح گره کرد دو مه داد ۔ صد ولوله ره داد دل سطر اکسر

آماده کام که در دهر هوا دو صد هر دار ۔ هر سال دهد مه همه گل در همه او دوار

در دهر هر اسعد او در همه کردار ۔ هم عمر دهد اطول و هم کام و همه کار

هر گل صمد داد در همه اعصار ۔ هر حال ملک اعصم هر مهر دو مصدر

هموار کرمها دهد در همه و هر سال ۔ دارا و صمد همدم او در همه احوال

هر گاه سما مدد او در همه اعمال ۔ هر کار احد مکرم او در همه آمال

اعدا همه کاره او کور کر لال ۔ کرد او همه حاسد او اصلم و اعور

وله

مه همه گل عطار عطر سرا هم ۔ همه گلها ر دو حسه دادا عم

طره گل هر اسطر ا کرد ۔ حلها داد اطلس معلم

که دهد لاله را کسا احمر ۔ که دهد سرو را رداا دهم

هر سحر سوره وصل گل اوصال ۔ کرد آواره سود در آدم دم

هر سار در دل کلاه اروح ۔ دهد آسا و روح اهدا سهم

دم عطار عطر سار ارا ۔ کرد گلها کوهسار عدم

[illegible] سردار ورد مر هر کس ۔ سوره دل کرد دو صد مرهم

هر که آرد که در سور صحرا ۔ کام کل حاصل آرد او هر دم

احد احد مرا آله صمد
وصل درگاه مکرم دو سرا
محمد دهر مکرم اسلام
داور داد کرم محمد راد
که در عمدهٔ سر حرم اعصام
مصدر کام اهل ملک و ملل
اکمل و اعدل و ملوک و ملل
داور مصر و ار مهر در رو
کرد او مهر امر کل و لاه
هم رسد در همه علوم رسل
در همه ملک داور او اکمل
او اساس عماد صرح هدا
او دهد هر دو ملک عالم را
در دل او رداء همه صلاح
در ادا کلام او همه عمر
ورد احوال او هوا و آله
در همه درک حس او اکمه
کام اعداء او همه احوال
امر درگاه او هلال آسا

که مرا داد درگه موسم
سرور ارحم و سرا کرم
عمدهٔ عهد عهده عالم
سرور ده دوم امام علم
مطرا در آمد مهر و ماه کرم
مصدر کار اهل علم و علم
اورع و اصلح و مصدر حرم
ملک روم وار عدل و هم
داد او حصر حکم کل حکم
هم در دهر همه عدو ا هم
در همه مصر عادل وارحم
در همه دار ملک دار حکم
همه اصلاح هر دو در طارم
در سر او کلاه علم و حلم
لم رود اسم لا و ما او لم
کرد اعمال او و لا حکم
در همه حس درک او محرم
ماه آسا امام سردم کم
هر دم و هر که اکمل دا سلم

هم ورا راد به سرا و بدا	هم اهم راه ده سرا دارم
در همه علم راه او عالم	در همه حسن درگه او محرم
در همه عمر دل ده او کام	در همه سهم دل ده مرهم
اکمل آل مرسل احمد	اکرم اهل آدم مکرم
آمر و اسم رسم اهل عدد	در همه ملک و دهر کرد اعدم
دادگر اردوار داد عطا	سهم عمر دار عدل کرد اعم
حارس صحح او سماک رماح	حاصل در سما عطارد هم
مهلک اعدا او سهم رهوار	سام حساد او هلاهل سم
کرد ادراک راه او معلوم	هر معماکه دهر کرد اسهم
داد مسرور عدل او آرام	در سر مار سهم مهالک دم
هر که دعا او مه و سال	مر اله داد آمده ملهم
کرد کار آله هردو سرا	سر بدا کرد امر او محکم
طالما طول امر او دوم	اطول الله عمره اسلم

همه اعدا او کرد و اعور
همه احساد او کل و اصلم

مرا ماحول در راه دل آرام	الدعه اول	مراد روح ما داده دلارام
موصل کرد مسرور دل آرا		مدور کرد صراح دل ارام
مروح کرد دل سا راح مل دار		معطر کرد دم راعطر گل دام
موکل کرد دورا هر دم او سحر		مسلط کرد سور هر که او دام

مدام آسوده دارد وصل او دل / مدام آماده دارد لعل او کام

مراد دل دارد هر دم کرد آگاه / مرو در درگه هر اهل سمسام

مکرمه در دار اعالم / مسا گاه و سحرگه آرا حرام

محمد کو امام ده دوم دهر / مسا آمده در صدر اعلام

سعلا آمده امراد همه ملک / مدار عالم و ماوا اسلام

محمد دار همواره او مع الله / موصل آمده در وصل ما دام

مکمل آمد احمد سادر احوال / مصدر آمد او هم صادر اکرام

محمد اهل داد و اهل امداد / محمد اهل رمح و اهل صمصام

ملک آسا دهاد در اره هر ماه / ملک وار او در اصلاح هر عام

محمد وار دارد دل در آگاه / محمد وام آورد هم در اعلام

مراد روح هر دم داد امداد / مرام صدر هر مه کرد احکام

صحا مدار او در او مصدر کار / مکارم را دل او مصدر کام

مدار امر او هر ملک عالم / مدار عمر او هر دور اعوام

مطاع امر او هر ملک و هر مصر / ملوک اهل علم و اهل اعلام

مصور کرد مدح او الهداد / مرصع کرد در و لعل الهام

مدام اکرام او را کرد کار را / محصل دارد و حاصل آر هر کام

مدار اعدا او الا که در دار
مده حاصل دا او الا که سر سام

مارا که رو اگر دسما کام دلا آرام | المدور دوم | ما موصل دلم داد مرا وصل دلارام

محمود هم

همه سحر کرد داد روح دل آرا
موعود مسا داد مرا راح دل آرام

سرور دلم کرد دوا داد دلم را
مصروع سرم داد مرا مرهم آلام

مسرور دلم را دهد او راح مورد
معلول سرم را دهد او مرهم سرسام

هم وا دم دهر کسل طره دلدار
موهوم سر سحر کر همه دل کام

طوام دها دم دهد او کام دل آمال
مهوار دما دم دهد او کام همه عام

همه را کمر هاله دهد طره او دام
دل را کله اسکر دهد مرد دم او دام

موعود او عطاء امام اهم آسا
مطموع دلم داد مرا در دل و در کام

مورد وصد مالک سردار محمد
ماوا الوالامر ورا محمد اسلام

مه صدر سما امر اسد حمله مطهر
مدار عطا مهر کرم محور اعلام

محمود همه دوره همه عهد و همه عصر
ممدوح همه روح و همه صدر و همه کام

ملک کرم مهر وصلاح و ورع و حلم
ملک دل مسعود ورا آمده مادام

مملوک کرمها، ورا مالک املاک
مسئول عطاها، ورا حاکم احکام

مامور در مکرم او امر در عالم
محکوم امور در او داور حکام

معلوم دل عالم او سر دو عالم
مورود در مکرم او ممد علام

مردود اهل حاسد او در همه عمال
محروم عمل کاره او در همه اسهام

همه دل او در که امداد ملک وار
مکرم در او درکه او دار رسل دام

مادام که اسحار دهد مهر همه ماه
مادام که احلام دهد ماه همه عام

همه صد اعمال ورا درکه اسحار
مکرم احد احوال ورا درکه احلام

سرور دهد ملک حامد او همدم هر کار
معصوم عمل همدم او همره هر کام

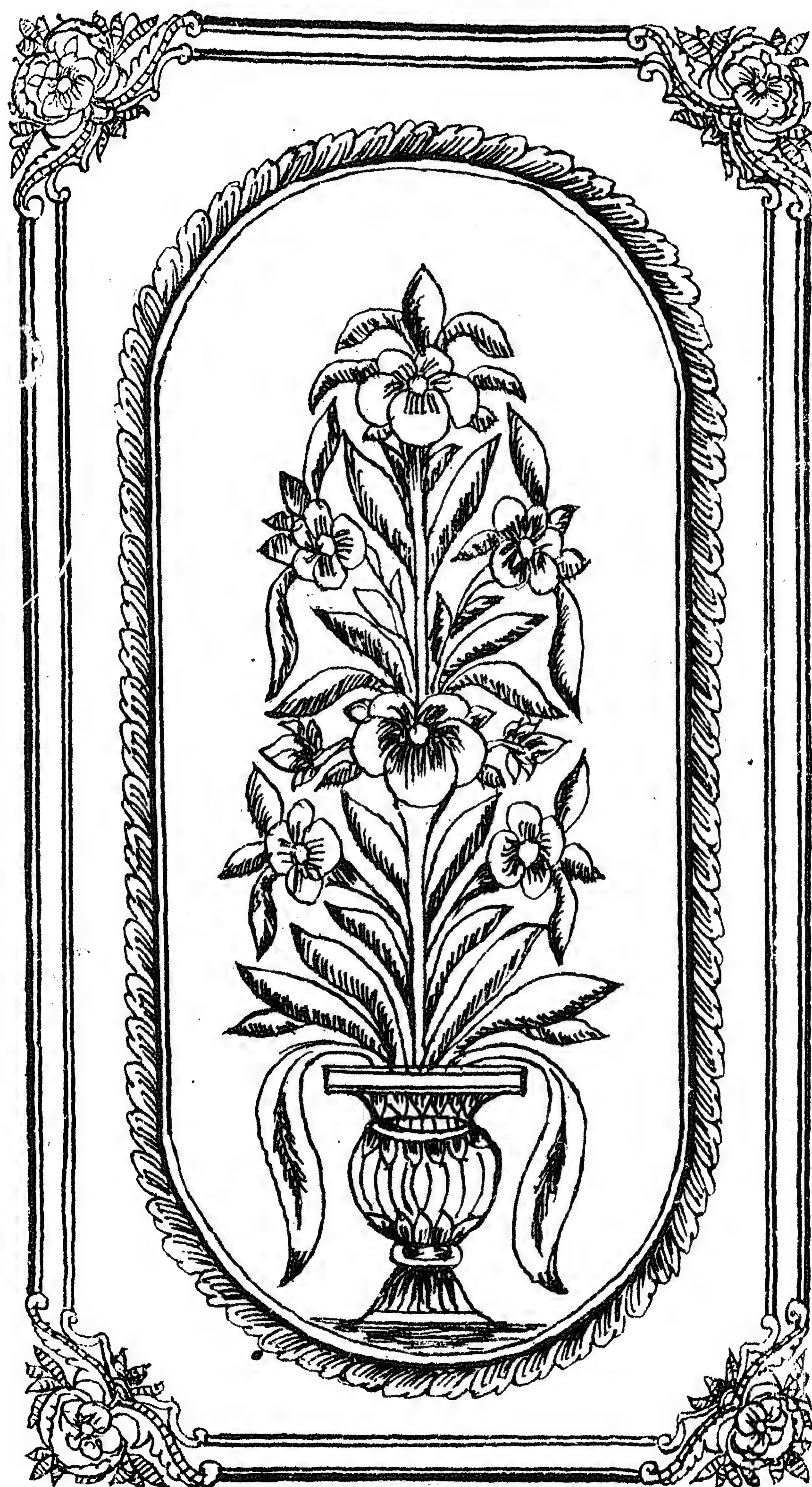
۹آا

سو وصکاک در عام وماه وکاه سواد رسالہ

الہداد ودو دمواد آورده

اول املاء کرد الہداد ہمام	داد داده کلام مدح امام
ده صد و ده وحل دو عالم	مہر و مہ کہ مسام سر آمد کام

م م م م
م م م
م

آخری درج شدہ تاریخ پر یہ کتاب مستعار
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنہ یومیہ دیرانہ لیا جائے گا۔

کتب خانہ جامعہ عثمانیہ

۱- اراکین مجلس اعلیٰ، مجلس تعلیمی، مجلس انتظامی ایک وقت میں پانچ کتابیں لے سکینگے
و نصاب، صدر شعبہ جات ایک وقت میں پانچ کتابیں اپنے پاس رکھ سکینگے

۲- اساتذہ جامعہ ایک وقت میں دو کتابیں بی اے اور انٹرمیڈیٹ کے
اور اراکین دار الترجمہ و مترجمین دو کتابیں

۳- طلبائے ایم اے ال ال بی ایک وقت میں تین کتابیں اپنے پاس رکھ سکینگے
کے طلبہ بحساب دو کتابیں
طلبہ پانچ کتابیں

۴- مدت مقررہ پر کتابیں واپس نہ ہوں تو جرمانہ لیا جائیگا
ایک آنہ یومیہ فی کتاب
کتابیں مکرر جاری کی جا سکینگی مگر اس غرض کے لئے بر موقع کتاب کا لانا لازم ہے

۵- کتب خانہ میں کتاب
کتابیں اگر گم یا خراب ہو جائیں تو مستعیر پر ذمہ داری عائد ہوگی

۶- کتابوں پر کسی قسم کا نشان یا ... نہ کیا جائے

۷- قلمی نسخے اور حوالے کی کتابیں جاری نہیں کی جا سکینگی فقط